

Dosarul nr. 2ra-1572/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți (jud. V. Pădurari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Fivils” Societate cu Răspundere Limitată, în procedura falimentului,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Dumitru Braghiș împotriva Întreprinderii Mixte „Fivils” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Fivils” Societate cu Răspundere Limitată și au fost menținute încheierea și hotărârea din 23 octombrie 2014 ale Judecătoriei Bălți,

constată:

La data de 02 aprilie 2012, Dumitru Braghiș a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Fivils” SRL cu privire la încasarea datoriei în sumă de 1 000 000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 27 ianuarie 2009, în calitate de împrumutător a încheiat cu ÎM „Fivils” SRL – împrumutat, contractul de împrumut nr. 1, prin care a transmis ultimei suma de 1 000 000 de lei, fapt ce se dovedește prin transferurile bancare în sumă de 1 000 000 de lei efectuate la 27 ianuarie 2009.

A menționat că la momentul primirii banilor cu împrumut, pârâta l-a încredințat că va restitui datoria pînă la 27 ianuarie 2010, fapt stipulat și în pct.1.2. din contract. Însă, ÎM „Fivils” SRL nu a rambursat împrumutul în termenul stabilit. Potrivit pct. 3.5 din contractul de împrumut ÎM „Fivils” SRL și-a asumat obligațiunea să achite o dobânda de 12 % anual, ceea ce constituie 1 % lunar.

Reclamantul a afirmat că în luna septembrie 2010, pârâta a achitat suma de 150 000 de lei, care a fost direcționată în contul acoperii dobânzii, în conformitate cu din pct. 3.7 din contract.

A solicitat încasarea de la ÎM „Fivils” SRL în beneficiul său a datoriei în sumă de 1 000 000 de lei.

ÎM „Fivils” SRL a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Dumitru Braghiș cu privire la anularea contractului de împrumut nr. 1 din 27 ianuarie 2009.

Prin încheierea din 23 octombrie 2014 a Judecătorei Bălți, a fost scoasă de pe rol cererea reconvențională în conformitate cu art. 267 lit. g) din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 23 octombrie 2014 a Judecătorei Bălți, acțiunea a fost admisă integral și s-a încasat de la ÎM „Fivils” SRL în beneficiul lui Dumitru Braghiș datoria în sumă de 1 000 000 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 8000 de lei. Totodată, s-a încasat de la ÎM „Fivils” SRL în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 29 000 de lei.

La 21 noiembrie 2014 ÎM „Fivils” SRL a declarat recurs împotriva încheierii din 23 octombrie 2014 a Judecătorei Bălți, solicitând repunerea în termen, casarea integrală a încheierii și restituirea cauzei spre rejudecare.

La 21 noiembrie 2014 ÎM „Fivils” SRL a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 23 octombrie 2014 a Judecătorei Bălți și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 28 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de ÎM „Fivils” SRL și au fost menținute încheierea și hotărârea din 23 octombrie 2014 ale Judecătorei Bălți.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond just și întemeiat a admis acțiunea, deoarece de către Braghiș Dumitru au fost îndeplinite toate obligațiile sale în calitate de împrumutător, pe când de către partea care a împrumutat ÎM „Fivils” SRL nu au fost îndeplinite obligațiile, acesta neachitând datoria până la data indicată în contract.

Instanța de apel a reținut că prin hotărârea din 02 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a constatat insolvabilitatea debitorului ÎM „Fivils” SRL, fiind intentat procesul de insolvabilitate față de aceasta și numit în calitate de administrator Victor Magnet. Astfel, Curtea de Apel Bălți a respins argumentele lichidatorului ÎM „Fivils” SRL precum că, creanțele pretinse de Dumitru Braghiș nu au fost validate de instanța de insolvabilitate, astfel pe caz ar exista o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, exprimată prin tabelul definitiv al creanțelor. Or, prezenta acțiune a fost înaintată pînă la intentarea procesului de insolvabilitate, iar probatoriul cauzei denotă temeinicia pretențiilor lui Dumitru Braghiș.

Cu referire la cererea de recurs depusă de ÎM „Fivils” SRL împotriva încheierii din 23 octombrie 2014 a Judecătorei Bălți, prin care s-a scos de pe rol cererea reconvențională, instanța de apel a considerat corectă soluția instanței de fond, deoarece părțile au fost citate pentru ședința de judecată din 23 octombrie 2014, la ședință fiind prezent doar reprezentantul reclamantului, avocatul Gherasim Angela, care a solicitat scoaterea de pe rol a cererii reconvenționale.

La data de 25 august 2020 ÎM „Fivils” SRL, în procedura falimentului, reprezentată de locțiitorul lichidatorului, administratorul autorizat Popa Ion, a declarat

recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 23 octombrie 2014 ale Judecătorei Bălți, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material.

Recurentul a indicat că în cadrul procesului de insolabilitate, creanța lui Dumitru Braghiș a fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor la rubrica creanțe admise cu suma 0 (zero), intimatul neînaintând nicio contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, fapt ce denotă că a fost de acord cu soluția lichidatorului. La 25 iunie 2019, instanța de insolabilitate a validat tabelul definitiv al creanțelor. Prin urmare, la moment este pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă exprimată prin tabelul definitiv al creanțelor.

A menționat că instanța de apel nu a dat apreciere și nu a soluționat conflictul de autoritate existent între hotărârea din 23 octombrie 2014 a Judecătorei Bălți și hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă exprimată prin tabelul definitiv al creanțelor, unde creanța lui Dumitru Braghiș a fost inclusă cu 0 (zero).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 28 mai 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa administratorului autorizat Popa Ion la data de 23 iunie 2020 conform scrisorii de însoțire nr. 10304 (f.d. 143, volumul III), fiind recepționată la 30 iunie 2020 (f.d. 145, volumul III)

Astfel, recursul, declarat la data de 25 august 2020, este în termen.

La 02 octombrie 2020, copia recursului a fost expediat în adresa intimatului Braghiș Dumitru, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 177, volumul III).

Referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Fivils” SRL, în procedura falimentului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎM „Fivils” SRL, în procedura falimentului asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Fivils” SRL, în procedura falimentului, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Fivils” Societate cu Răspundere Limitată, în procedura falimentului se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic